

T. B.

1.1.1970

(Açılış)

S.D. Bu yayınlımızda "Geride bıraktığımız yıla bir bakış baş-
lıklı yazımızı dinliyeceksiniz:

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

1.1.1970

Geride bıraktığımız yıla bir bakış

Geride bıraktığımız 1969 yılı gerek dünya olayları , gerekse memleket olayları bakımından önemli ve ilgi çekici gelişmelere sahne oldu. Bir kere batı kapitalist ülkelerinde bulunan işçilerimizin sayısı bir hayli kabardı. Bu konuda tam ve kesin rakamlar bulunmamakla beraber genellikle batı kapitalist ülkelerinde bulunan Türk işçilerinin sayısının ³⁵⁰ ~~250~~ bini aştığını söyleyebiliriz. Yalnız Batı Almanyada bulunan işçilerimizin sayısı 250 bin civarındadır. Memleketteki ekonomik bunalım ve çöküntü sonucu olarak derinleşen işsizlik, işçilerimizin Avusturalya, güney Afrika gibi uzak diyarlara işçi değil de göçmen olarak gitmeye ve yurtlarını terketmeye zorlamaktadır. Memleke dışına çıkmak için iş ve işçi bulma kurumunda sıra bekliyen -

lerin sayısı ise geride bıraktığımız 1969 yılı içinde daha da artmış, 800 bine varmıştır. Devlet Planlama teşkilatının bundan bir müddet evvel yayınladığı rakamlara göre 1970 yılı içinde gizli ve açık işsizlerin sayısı ¹⁰ 15 milyona ^{dan fazla olacaktır} yükselecektir. Öte yandan Maliye Bakanı Erez'in 1970 bütçe tasarısını Meclise sunarken tertiplediği basın toplantısında söylendiğine göre 1970 yılı bütçesi tasarısında yatırımların devamını sağlayacak krediler yoktur. Yani memleketin ekonomik ihtiyaçlarını sanayileşmesi karşılamaktan çok uzak cılız yatırım programı bile 1970 yılı içinde uygulanamayacaktır. İşsizliğin artması iktidarın gerçek ve ciddi bir sanayileşme programına yanaşmaması ile sıkı sıkıya bağlıdır. 1970 yılı bütçe tasarısı da bu politikanın en son ~~vaxı~~ belgelerinden biridir. Bütçe yalnız harp masraflarını Natodaki saldırı planlarını ve cari masrafları karşılamak üzere hazırlanmıştır. Bundan ötürü Devlet Planlama

Teşkilâtının 1970 yılı içinde 1970 gizli ve açık işsizlerin 11 milyona ulaşacağına dair verdiği rakam hayal mahsulü değil gerçek hesaplara dayanmaktadır. Bu bakımdan önümüzdeki yıl içinde memleketin en verimli genç , dinç işgücünün dış memleketlere akımının artmasını beklemek hiç de yanlış olmaz. Esasen Batı kapitalist memleketleri Avusturalya , Güney Afrika gibi uzak ülkeler , Türk işçisine çok istekli görünmektedirler. Çünkü Türk işçisine daha iyi sömürmek , daha ucuza mal etmek imkânlarını bulmaktadırlar. Meselâ Avusturalya Muhaceret Dairesi Sidney Bürosu Müdürü Hithcins yaptığı bir basın toplantısında 1970 yılı içinde Türkiye'ye 10 bin işçi sağlanacağını söylemiştir. Adamın taşıdığı sıfat bile Avusturalyaya gidecek işçilerin muhacir olarak muamele göreceklerini ve memlekete dönmek imkânlarından

• önemli ölçüde yoksun kalacaklarını göstermektedirler.

Fakat yurt dışına çıkan ve çıkacak olan işçilerimizin yoğun şekilde bulundukları ülkeler Batı Avrupa kapitalist memleketleridir. Batı Almanya ,Fransa ,Belçika, Hollanda , Avusturya, İsveç, Danimarka gibi .

İşçilerimizin ^{bulunduğu} Batı Avrupa kapitalist ülkelerinde veya onlara komşu memleketlerde geçen yıl içinde Natoya ve büyük tekellere bağlı iktidarları kökünden sarsacak önemli olaylar cereyan etti. Hatta denebilir ki Natoya büyük tekeller idaresine bağlı iktidarlar ve bu iktidarların dayandığı sosyal düzenler büyük sarsıntılar geçirdi. Fransa İtalya, İngiltere gibi ülkeler zincirleme grev ve protesto hareketleri ile sarsıldılar. İşçi sınıfının başladığı bu hareketlere köy emekçileri ve orta tabakalar da katıldı. Fransa, İtalya gibi ülkelerde ~~işçi sınıfı~~ , köy emekçileri ve orta tabakalar

işçi sınıfının etrafında halkalanarak, ekonomik, sosyal ve politik haklarının genişletilmesini , bunun için de Natodaki harpçı saldırgan politikadan vazgeçilmesini ve bu yollardan sağlanacak kredilerin emekçi halk yararına uygulanacak bir sosyal politika ya harcanması ^{me} istendi. ^{diler} Bu hareketi Fransa, İtalya gibi ülkeler de bu hareketler , komünist partilerinin yurtsever ve devrimci sendikaların öğrenci ve gençliğin ve öteki demokratik akımların yıllardanberi Natocu, Tekelci hükümetlerin anti-sosyal politikalarına karşı yürüttükleri savaşın sağladığı birikimin bir sonucu idi. Tabii bu memleketlerde veyahut bunlara komşu memleketlerde bulunan işçilerimiz, Batı Alman, Fransız, İtalyan, İngiliz işçilerinin, köy emekçilerinin, sendikacı ve aydınların Natocu

ve tekellci hükümetlere karşı yürüttüğü savaşın zaman zaman içinde bulunuyor, zaman zaman da onu yakından izliyeabiliyor. İşçilerimiz, öğrenimde bulunan aydın gençlerimiz batı Avrupa ülkelerindeki işçi ve emekçi kardeşlerinin bu savaşından tecrübelerini artırabileceklerine, yeni yeni savaş şekilleri öğrenebileceklerine şüphe yoktu. Kapitalistlerin, veyahut ajanlarının Türk işçisiyle Batı Alman, Fransız, İtalyan, İspanyol, Yunan işçilerini birbirinden ayırmak, birbirine karşı çıkarmak gayretleri, işçilerimizim politik ve sosyal savaşın dışında tutmak ~~vaxxonlarxxdaxxxi~~ değişik milletlere mensup işçilerin elbirliği ile sermaye hakimiyetine karşı savaşını önlemek ve onları ayrı ayrı temelli bir şekilde sömürmek gayretlerinden başka ^{hiç} birşey göstermez. Bunun için de kullandıkları ^{yöntem} (şovenist ve dini hisleri kabartmak ve kamçılama)tırlar.

Hatta Demirel iktidarının, ta Batı Almanyaya ~~kadar~~ ve öteki Batı Avrupa ülkelerine kadar yolladığı ajanları Türk işçilerini gruplara bölmek ve onları birbirlerine karşı çıkarmak gibi ancak Batı Alman ve öteki kapitalist ülkelerdeki tekellerin menfaatleri ne yarıyacak hareketlerde bulundular. Köln ve Batı Berlinde Türk işçilerini guruplar halinde birbirine çatıştırmak üzere konsolosluktardaki ajanlar yoğun bir faaliyet gösterdi. Bu ajanlar bazı işçilerimizi aldatabildiler fakat genellikle denebilir ki uyanık işçilerimiz Batı Alman ,İtalyan , İspanyol ve Yunanlı emek kardeşleri ile beraber omuz omuza 1 Mayıslarda ,Viyetnamdaki Amerikan saldırısını protesto etmek gibi milletlerarası ~~hareketlerinde~~ *hareketlerinde* herularda elbirliğiyle protesto gösterilerine yürüyüş ve mitinglere katıldılar.

1970 yılı içinde öyle görünüyor ki bu gibi eylemler daha da yoğunlaşacaktır. Batı Avrupa ülkelerindeki tekелci , Natocu hükümetlere karşı işçi sınıfının ve orta tabakaların daha esaslı bir savaşa girişmeleri gerekecektir. İşçilerimizin geçen yıllarda olduğu gibi emek kardeşlerinden yana olacaklarına kimse şüphe etmemektedir.

1969 yılı içinde memleketteki olayların başında işçilerimizin grev hareketlerinin yoğunlaşması gelmektedir. Bu grevlerin en çok Nato ve Amerikan iş yerlerinde bir de Ereğli Demir-Çelik, Singer, Keban Barajı inşaatı gibi yabancı tekellere karşı yoğunlaştığı görülmektedir. Meselâ Harp İş ve Nato İş sendikalarının yönettiği grevlerde Türkiyedeki "ato ve Amerikan işyerleri grev" göz grevci işçilerinin hakimiyetine geçmiş , buralara

Amerikan subayları ve personeli sokulmamış , böylece işçi sınıfı ulusal bağımsızlık ve egemenlik haklarımızın Amerikan emperyalizmi ne karşı korunmasında öncü bir rol oynamaya başlamıştır. Aynı şeyi Ereğli Demirçelik kombinası grevinin için de söylemek mümkündür.

İktidar işçi sınıfının bu grevlerini kırmak için İstanbul Silahtarağa Koç Holding Dökümhanesindeki grevde olduğu gibi toplum polisini ve toplum polisinden sonra da silahlı kuvvetleri işçinin üzerine sürmüştür. İşçi sınıfı şu son yıllar içinde ilk defa toplum polisinin /gaz ve sis bombaları , hatta silah kullanmak gibi zor metotlarına başvurmak karşısında , kendini fabrika kaynak makinaları , demir çubuklar gibi eline geçirdiği araçlarla savunmuş ve polis birliklerini püskürtmüştür.

İktidar Singer ve Keban Barajı, Ereğli Demir Çelik grevlerinde de, görevi yalnız ve yalnız ülkenin bağımsızlık ve egemenliğini korumak olan silahlı kuvvetleri, yabancı tekelleri ve yabancı tekellerle ortaklaşanların ~~menfaatlerini~~ çıkarlarını işçi sınıfına karşı savunmak üzere grevci işçilerin üstüne sürmüştür.

1969 yılı içinde İktidarın /aynı taktiğine köy emekçilerine karşı uyguladığına şahit olduk. Antalya Elmalıda , Amasya Belevide , İzmir Torbalı İlçesine bağlı Atalan ve Göllüce köylerinde iktidar polis ve jandarma birliklerini hatta Çorlu Değirmenköyde olduğu gibi ord birliklerini, topraklarını ağa derebeyi tasalludundan kurtarmaya girişen köy emekçilerine karşı kullandı.

İktidarın silahlı birlikleri şehir ve köy emekçilerine karşı sömürü ve talan politikası yürütmek için kullanması bütün yurtsever

ler arasında olduğu gibi yurtsever subay ve komutanlar arasında da derin yankılar ve sert tepkiler uyandırdı.

VE

Bu tepki , ~~yurtsever devrimci~~ çevreler iktidarın gizli polisi ve faşist komandocular tarafından yurtsever ve devrimci gençlerin sıra ile öldürülmesi ve katillerin iktidar tarafından korunması sonucunda, İstanbuldaki 69 deniz subayının bil-dirisinde konkre bir şekil aldı. Yurtsever subaylar kamu oyuna hitaben yayınladıkları bildiride iktidarın cinayetlerle mem-leketi idare etmeye uzun zaman devam edemeyeceğini *anıkladılar.* bildirdiler.

↓ Osmanlı Han edanından kalma 140 ton gümüşü 2 milyon dolar karşılığında Londra piyasasında haraç mezat satan, dış ticaret açığı 267 milyon dolara yani remsi kur üzerinden 3 milyar liraya, bütçe açığı 5 milyar liraya , Mayıs ayı ortalama

larında transfer bekliyen tahsislerin yekünü 180 milyon yani 2 milyar liraya varan, buna karşılık altın ve döviz rezervi olarak Merkez Bankasında 18 milyon dolar bulunan ^{durabilen} bir iktidar, bu harpçi batakcı politikanın içinden kanla terörle çıkmayı deneyecektir. Hazine tam takır, iç ve dış borçlar 60 milyar lirayı bulmuşken ve hiç borç alınmadığı takdirde ^{her ne kadar} 2010 yılına kadar borç altında ezileceklerken, ~~T~~ Natonun Brükseldeki merkezinden verilen rakamlara göre Türkiye'nin 1969 yılı içinde Nato için yaptığı harcamalar 16 milyar lirayı bulmuştur.

^{için} Demirel iktidarı bu harpçi batakcı politikayı halka, toplum polisi, faşist komandocular ve en sonunda da silahlı kuvvetlerle dayatmaktan başka çare kalmamıştır. Fakat bu politikaya karşı bütün demokratik güçler ve bütün millet her yönden elbirliği ile direnmektedir. Bu direniş 1970 Yılı için de yabancı tekellere bağlı iktidarın sonunu getirebilir. ^{hesabına girer}

(Kapanış)

S.D. Yayınımız burada sona eriyor. ~~Şubat~~ 5 Şubat Perşembe günü aynı saatte buluşmak üzere hoşçakalın.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI